

РЕШЕНИЕ

№ 454

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11136** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение от 3.10.2021 г. на СРС, НО, 16 състав по н.а.х.д. № 18564/2018 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-005279/15.10.2018 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., с което на касатора за нарушение на чл. 74л, ал. 5 от ЗНЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., на основание чл. 85 ал.4 от ЗНЗ вр с чл.81а ал.2 от ЗНЗ.

В жалбата се навеждат подробни доводи, че оспореният съдебен акт е постановен при липса на мотиви, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Сочи, че въззивният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства и че не е изпълнил задължението си служебно да изясни обективната истина. Ако съдът беше обсъдил всички доказателства и доводи би достигнал до извод, че касаторът не е извършил нарушение на чл. 74л, ал. 5 от ЗНЗ. Всичко това е довело до нарушено правото на защита. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски.

Ответникът- ДИТ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата

като неоснователна и моли да се остави в сила решението.Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, IV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретният случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение.

В случая НП е потвърдено изцяло декларативно, без да са ясни съображенията на съда за това. В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея. По направените пространно възражения на жалбоподателя въззивната инстанция е изложила оскъдни мотиви единствено относно твърденията за нарушение на чл.40 от ЗАНН. Съдът не е аргументирал правни изводи относно доводите за неяснота относно мястото на извършване на нарушението, в т.ч. дали обектът в който е направена проверката е стопанисван от касатора или е предприятие което осигурява временна работа по см на § 1 т.17 от ДР на КТ вр с чл. 74л ал.5 от ЗНЗ. Във връзка с твърденията, че е сключена изискуемата съобразно чл. 74е ал.2 т.7 от ЗНЗ застраховка на 14.06.2018г /тоест преди крайния срок по чл. 74л ал.5 от ЗНЗ/ съдът не е изложил мотиви дали това обстоятелство е релевантно или не за съставомерността на административното нарушение по чл. 74л, ал. 5 от ЗНЗ, чийто фактически състав се

осъществява чрез бездействие - непредставяне в срока по чл. 74л, ал. 4 от ЗНЗ на заверено копие от застрахователните или банковите документи, че е налице сключена групова застраховка или банкова гаранция в посочения в 74е, ал. 2, т. 7 от ЗНЗ размер. Не е взето отношение и относно твърденията за съществени противоречия между АУАН и НП , респ могат ли да се преодолеят по реда на чл.53 ал.2 от ЗАНН. Излагането на правни изводи относно тези обстоятелства има значение за правилното решаване на правния спор и преценка материалната законосъобразност на НП.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото. В този смисъл, основателни се явяват доводите, изложени в касационната жалба, досежно липсата на мотиви в оспореното решение. Въззивният съд не е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно изясняване фактичката обстановка. Бланкетното позоваване на правни норми и общите съждения на съда без да има задълбочен анализ, както на тези правни разпоредби, така и на доказателствата, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Изясняването на обективната истина е процес, при който съдът следва да извърши цялостна проверка на фактите и обстоятелствата, да събере достатъчно и годни доказателства за установяването им, както и да обсъди доводите на двете страни. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото и няма фактически установявания.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото

разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществуващото на спора.

Относно разноските: По претендираните от страните разноси ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София- град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 3.10.2021 г. на СРС, по н.а.х.д. № 18564/2018 г., НО, 16 с-в

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.